

Cztery piki skurczybyki
JAN BLAJDA

Osoba na razie zwana babcią – (rzucając z przesadnym rozmachem kartę na stół) –

Cztery piki skurczybyki

Partner z wąsikiem (rzucając kartę) – Ciach w piach.

Autor prosi Autora o pozwolenie używania frazy „Cztery piki skurczybyki”

Tak rozpoczyna się arcydzieło światowej dramaturgii „Tango” Sławomira Mrożka. Miałem przyjemność rozmawiać z Mistrzem na temat karcianych wątków obecnych w tej sztuce. Uzyskałem osobistą zgodę na używanie cytatu „Cztery piki skurczybyki” i wykorzystywałem to, zarówno pisząc do gazety „Czas Krakowski”, a obecnie kontynuuję to w „Dzienniku Polskim”. Mistrz oświadczył, że „Cztery piki skurczybyki” zasłyszał gdzieś w towarzystwie karcianym i z tego tytułu nie rości sobie najmniejszych pretensji dotyczących praw autorskich. Natomiast dalsze: „Ciach w piach” oraz „Ryp w pip” są już jego autorstwa i jako takie chronione są prawem. Trójka: Edek (niezapomniany Jerzy Bińczycki), Eugenia (Celina Niedźwiecka) i Eugeniusz (Tadeusz Wesołowski), grała najwyraźniej w brydża z dziadkiem (?) – to taka ułomna forma brydża występująca w przypadku braku czwartego. Oprócz tego „tangowe” towarzystwo nie stroniło od pokerka, chociaż jak wynika z treści sztuki gra w brydża uznawana była za szlachetniejszą. Artur (Jan Nowicki) tymi słowami zwraca się do grających:

No pewnie Was oczywiście nie razi to starcze rozwydrzenie. Ale kiedyś była czcigodną, szanującą się babcią. A teraz co? Poker z Edkiem!

Edek – O, przepraszam czasem gramy też w brydżyka.

Artur – Ja nie do ciebie mówię, ty, plebsie

Stomil (Kazimierz Fabisiak) – Każdy ma prawo wyboru, z kim i w co. Starsze osoby także.

Trzykrotnie byłem na niezapomnianej inscenizacji „Tanga” w Starym Teatrze – ostatnie grane było po raz trzechsetny. A firmowe „Cztery piki skurczybyki” – przewijają się w niniejszej rubryce nieprzypadkowo dość często.

Mój partner z początków lat 70. – Andrzej Marczykiewicz – udowodnił w poniższym rozdaniu, że realizacja kontraktu cztery pik, z pomocą „skrzydłowych” zamienia niemożliwe w możliwe. Licytacja:

N	S
Andrzej	Andrzej
Jawień	Marczykiewicz
1 bez atu	2 trefl
3 trefl	4 pik

♠ A854
♥ A642
♦ AK6
♣ W8

♠ DW
♥ 87
♦ W109753
♣ AK9

	N	
W		E
	S	

♠ 1032
♥ DW10
♦ 84
♣ D7652

♠ K976
♥ K953
♦ D2
♣ 1043

Odpowiedź Jawienia po Staymanie – oznaczała obie starsze czwórki. Marczykiewicz, kierując się wysokością posiadanych blotek, wybrał piki jako kolor atutowy. Na widne karty kontrakt jest nie do wygrania, ale po wiście W: as, król i błotka trefl, Andrzej przebił atutem i zagrał trzy razy karo, sugerując, że ma jakąś pilną wyrzutkę (nie wiadomo czego?). E – trzecie karo przebił dwójka pik, Andrzej nadbił i do oddania pozostała tylko lewa kierowa. Używając modnego wtedy powiedzenia: „Mrozek by tego nie wymyślił” – Andrzej zapisał sobie popartyjną końcówkę.

PS. „Nie grają, bo zagrają. Jakby grali, toby nie mogli zagrać” – Sławomir Mrozek „Zabawa”.